

T.C.
SAYIŞTAY BAŞKANLIĞI

7 ARALIK PARK BAHÇE TEMİZLİK SANAYİ VE TİCARET LİMİTED ŞİRKETİ

2024 YILI
SAYIŞTAY DENETİM RAPORU

Ekim 2025

Tel : 90 (312) 295 30 00
Fax : 90 (312) 295 48 00

www.sayistay.gov.tr
sayistay@sayistay.gov.tr

İnönü Bulvarı No: 45
06520 Balgat-Çankaya/ANKARA

İÇİNDEKİLER

1. KAMU İDARESİ HAKKINDA BİLGİ	1
2. KAMU İDARESİNİN SORUMLULUĞU	5
3. SAYIŞTAYIN SORUMLULUĞU	5
4. DENETİMİN DAYANAĞI, AMACI, YÖNTEMİ VE KAPSAMI	5
5. İÇ KONTROL SİSTEMİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ	6
6. DENETİM GÖRÜŞÜ	8
7. DENETİM BULGULARI	8

TABLÖLAR LİSTESİ

Tablo 1: Sermaye ve Ortaklık Tablosu	2
Tablo 2: Doğrudan Temin Üst Sınırını Aşan Alımlar	15
Tablo 3: Kısımlara Bölünerek Doğrudan Temin Usulüyle Yapılan Alımlar	16

KISALTMALAR

TL:	Türk Lirası
EKAP:	Elektronik Kamu Alımları Platformu
TTK:	Türk Ticaret Kanunu
KDV:	Katma Değer Vergisi
Ltd. Şti.:	Limited Şirketi

BULGU LİSTESİ

A. Denetim Görüşünün Dayanağı Bulgular

1. Verilen Depozito ve Teminatların Vadesine Uygun Hesaplarda İzlenmemesi
2. Kıdem Tazminatı Karşılıklarının Ayrılmaması ve İlgili Hesapların Kullanılmaması

B. Diğer Bulgular

1. Anlaşmalı Banka ile Protokol Düzenlenmeden Kredi Kartı ile Tahsilatlar Yapılması
2. Doğrudan Temin Usulü ile Yapılan İş Kıyafeti Alımlarında Mevzuata Uygun Olmayan Hususların Bulunması
3. İstisna Kapsamında Yapılacak Alımlar İçin Usul ve Esasların Belirlenmemesi
4. Şirket Tarafından İşletilen Yerlerin İşyeri Açma ve Çalıştırma Ruhsatının Bulunmaması
5. Şirketin Yıllık Faaliyet Raporunun Hazırlanmaması
6. Şirketin İnternet Sitesi Bulunmaması ve Yayımlanması Gereken Bilgilerin Yayımlanmaması
7. Banka Teminat Mektubunun Muhasebe Kayıtlarında İzlenmemesi
8. Avukatlık ve Mali Müşavirlik Hizmet Alımlarının Kamu İhale Kanunu Kapsamı Dışında Yapılması
9. Şirketin İşlettiği Kent Lokantasında Stok Takibinin Yapılmaması
10. Belediye Bütçesinden Maaşları Ödenen Şirket Personelinin Spor Kulübünde Görevlendirilmesi

1. KAMU İDARESİ HAKKINDA BİLGİ

1.1. Mevzuat ve Görevler

7 Aralık Park Bahçe Temizlik San.ve Tic.Ltd.Şti, Kilis Belediyesi tarafından, 5393 sayılı Belediye Kanunu'nun 70'inci maddesi ve Türk Ticaret Kanunu hükümlerine göre devralınmış olup 01.11.2017 tarihinde ticaret siciline tescil edilmiştir.

7 Aralık Park Bahçe Temizlik San.ve Tic.Ltd.Şti. faaliyetlerini aşağıda yer alan temel mevzuata göre yürütmektedir.

- 6102 sayılı Türk Ticaret Kanunu
- 5393 sayılı Belediye Kanunu
- 5520 sayılı Kurumlar Vergisi Kanunu
- 193 sayılı Gelir Vergisi Kanunu
- 3065 sayılı Katma Değer Vergisi Kanunu
- 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanunu
- 213 sayılı Vergi Usul Kanunu
- 4734 sayılı Kamu İhale Kanunu
- 4735 sayılı Kamu İhale Sözleşmeleri Kanunu

7 Aralık Park Bahçe Temizlik San.ve Tic.Ltd.Şti.'nin faaliyet alanı, şirket ana sözleşmesinde gösterilmiş olup kamu kurum ve kuruluşları temizlik ,park bahçe işleri ile ilgili hizmet sunulması ile iştigal etmektedir. Şirketin yürüttüğü faaliyetler içerisinde Kilis Belediyesine yapılan personel temini hizmeti önemli bir yere sahiptir.

1.2. Teşkilat Yapısı ve İnsan Kaynakları

Şirket, 6102 sayılı Türk Ticaret Kanunu hükümleri doğrultusunda kurulmuş Limited bir şirkettir. Dolayısıyla, yönetim kurulu tarafından temsil ve idare olunur. Yönetim kurulu üyeliğine ancak gerçek kişiler seçilebilir. Pay sahibi olan bir tüzel kişi yönetim kurulu üyesi olamaz. Ancak, tüzel kişinin temsilcisi olan gerçek kişiler yönetim kurulu üyesi olarak seçilebilir. Yönetim kurulu niteliği gereği sürekli bir organdır.

Limited şirket yönetim kurulu; ortakların sermayelerinin korunması ve değerlendirilmesini, şirket alacaklılarının da alacaklarını emanet ettikleri, idare ve temsile yetkili bir organdır. Yönetim kurulu, anonim ortaklığın kanunla öngörülmüş zaruri bir organdır.

Şirketin yönetim organı olan yönetim kurulu, 7 Aralık Park Bahçe Temizlik San. ve Tic.Ltd.Şti tüzel kişi ortaklığını temsilen Yönetim Kurulu Başkanı olarak 1 üyeden oluşmaktadır. Yönetim Kurulu Başkanı 22.05.2024 tarihli Genel Kurul kararı ile seçilmişlerdir.

Şirketin idari birimleri; Şirket Müdürü olarak, Şirkette çalışmaktadır. Personel sayısı, 31.12.2024 tarihi itibarıyla 4'dür. Çalışan personel 4857 sayılı İş Kanunu'na tabidir.

1.3. Mali Yapı

7 Aralık Park Bahçe Temizlik San.ve Tic.Ltd.Şti 'nin nominal sermaye tutarı 20.000 Türk Lirası olup sermayesinin tamamı ödenmiştir. Ödenmiş sermayenin 20.000 Türk Lirası 7 Aralık Park Bahçe Temizlik San.ve Tic.Ltd.Şti şirketinin özvarlığıdır.

Kilis Belediyesi, şirketin %100 oranındaki hissesine sahiptir. Şirketin 31.12.2024 tarihi itibarıyla sermaye ve hisse yapısı aşağıdaki gibidir:

Tablo 1: Sermaye ve Ortaklık Tablosu

Pay Sahibinin Adı, Soyadı/Ünvanı	Sermaye Miktarı (TL)	Sermaye Oranı (%)
Kilis Belediyesi	20.000,00	100

Şirketin, iştiraki bulunmamaktadır.

Şirketin amacı hizmet satışlarıdır. Bu nedenle şirketin ana gelirleri hizmet satış gelirleridir. Bunun yanında otopark işletmeciliği faaliyeti yürüttüğü ve kent lokantası işlettiği için bu şekilde gelir elde ettiği faaliyet alanları da bulunmaktadır.

Gelir tablosundan, dönem net kârının son üç yılda nominal olarak azaldığı anlaşılmaktadır. Bu durumun sebebinin, satış maliyetlerinin ve faaliyet giderlerinin, brüt satışlardaki artıştan daha fazla artması olarak değerlendirilmektedir.

1.4. Muhasebe ve Raporlama Sistemi

1.4.1. Şirketin Muhasebe Sistemi

6102 sayılı Kanun'da; Kanun'a tabi gerçek ve tüzel kişilerin, 213 sayılı Vergi Usul Kanunu'nun defter tutma ve kayıt zamanıyla ilgili hükümleri ile aynı Kanun'un 175 ve mükerrer 257'nci maddelerinde yer alan yetkiye istinaden yapılan düzenlemelere uymak zorunda olduğu belirtilmiştir.

Söz konusu yetkiye istinaden Hazine ve Maliye Bakanlığı tarafından (1) Seri no.lu Muhasebe Sistemi Uygulama Genel Tebliği 26.12.1992 tarihinde yayımlanmış ve 01.01.1994 tarihinden itibaren yürürlüğe girmiştir. Şirketin tabi olduğu muhasebe sistemi (1) Seri no.lu Muhasebe Sistemi Uygulama Genel Tebliği'nde yer alan Tekdüzen Hesap Planıdır.

Şirket, muhasebe kayıtlarını 213 sayılı Vergi Usul Kanunu ile Muhasebe Sistemi Uygulama Genel Tebliği ilkelerine uygun şekilde ve 7/A seçeneğine göre tutmaktadır. 7/A seçeneğinde, giderler yapıldıkları anda ilgili defter-i kebir hesaplarına fonksiyon esasına göre kaydedilirken, söz konusu giderler aynı zamanda yardımcı defterlerde hem çeşit esasına hem de ilgili gider yerlerine göre izlenir. 2023 yılı aktif toplamı 22.198.200 TL'yi veya net satışları toplamı 44.394.600 TL'yi aşan üretim ve hizmet işletmeleri, 2024 yılına ait muhasebe işlemlerini, 7/A seçeneğindeki hesapları göz önünde bulundurarak yerine getireceklerdir. Bu hâdlerden herhangi birini aşan işletmelerin, 2024 hesap döneminde maliyet hesaplarını 7/A seçeneğine göre tutmaları zorunludur.

1.4.2. Şirketin Raporlama Sistemi

Limited şirketin finansal tabloları hakkındaki hükümlere 6102 sayılı Türk Ticaret Kanunu'nda yer verilmiştir.

Kanun'un 514 ve 515'inci maddelerine göre yönetim kurulu, geçmiş hesap dönemine ait, Türkiye Muhasebe Standartlarında öngörülmüş bulunan finansal tablolarını, eklerini ve yıllık faaliyet raporunu, bilanço gününü izleyen hesap döneminin ilk üç ayı içinde hazırlar ve genel kurula sunar. Anonim şirketin finansal tabloları, Türkiye Muhasebe Standartlarına göre şirketin malvarlığını, borç ve yükümlülüklerini, öz kaynaklarını ve faaliyet sonuçlarını tam, anlaşılabilir, karşılaştırılabilir, ihtiyaçlara ve işletmenin niteliğine uygun bir şekilde; şeffaf ve güvenilir olarak, gerçeği dürüst, aynen ve aslına sadık surette yansıtacak şekilde çıkarılır.

Kanun'un 516'ncı maddesine göre yönetim kurulunun yıllık faaliyet raporu ise, Şirketin, o yıla ait faaliyetlerinin akışı ile finansal durumunu, doğru, eksiksiz, gerçeğe uygun ve dürüst bir şekilde yansıtmalıdır. Yıllık faaliyet raporunda finansal durum, finansal tablolara göre değerlendirilir.

6102 sayılı Türk Ticaret Kanunu'nun 88'inci ve Geçici 1'inci maddeleri uyarınca tâbi oldukları kanunlar gereği defter tutmakla yükümlü olan gerçek veya tüzel kişi tacirler, münferit veya konsolide finansal tablolarını Kamu Gözetimi, Muhasebe ve Denetim Standartları Kurumu tarafından yayımlanan Türkiye Muhasebe Standartlarına (TMS) uygun olarak hazırlamaları gerekmektedir. Ayrıca aynı maddelerde Kurumun değişik işletme büyüklükleri ve sektörler için özel standartlar koymaya ve düzenlemeler yapmaya yetkili kılındığı belirtilmiştir.

Şirket, 29.07.2017 tarihli ve 30138 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan (56) Sıra no.lu Büyük ve Orta Boy İşletmeler İçin Finansal Raporlama Standardı (BOBİ FRS) Hakkında Tebliğ ile Bağımsız Denetime Tabi Olacak Şirketlerin Belirlenmesine Dair Karar uyarınca bağımsız denetime tabi olup BOBİ FRS' de öngörülen finansal tabloları (finansal durum tablosu, kar veya zarar tablosu, öz kaynak değişim tablosu ve nakit akış tablosu) hazırlamaktadır.

1.4.3. Şirket Tarafından Denetime Sunulan Defter, Tablo ve Belgeler

Kamu İdaresi Hesaplarının Sayıştay'a Verilmesi ve Muhasebe Birimleri ile Muhasebe Yetkililerinin Bildirilmesi Hakkında Usul ve Esaslar'ın 5'inci maddesi gereğince hesap dönemi sonunda Sayıştay Başkanlığına gönderilmesi gereken defter, tablo ve belgelerden aşağıda yer alanlar denetime sunulmuştur:

- Birleştirilmiş veriler defteri,
- Geçici ve kesin mizan,

- Bilanço,
- Gelir tablosu/Kar-Zarar tablosu
- Envanter defteri

Şirketin denetimi; yukarıda belirtilen defter, tablo ve belgeler ile Usul ve Esaslar'ın 8'inci maddesinde yer alan diğer belgeler dikkate alınarak yürütölüp sonuçlandırılmıştır.

Denetim görüşü, Şirketin tabi olduğu geçerli finansal raporlama çerçevesi kapsamındaki temel mali tabloları olan bilanço ve gelir tablosuna verilmiştir.

2. KAMU İDARESİNİN SORUMLULUĞU

Denetlenen kamu idaresinin yönetimi, tabi olduğu muhasebe standart ve ilkelerine uygun olarak hazırlanmış olan mali rapor ve tabloların doğru ve güvenilir bilgi içerecek şekilde zamanında Sayıştaya sunulmasından, bir bütün olarak sunulan bu mali tabloların kamu idaresinin faaliyet ve işlemlerinin sonucunu tüm önemli yönleriyle doğru ve güvenilir olarak yansıtmassından ve ister hata isterse yolsuzluktan kaynaklansın bu mali rapor ve tabloların önemli hata veya yanlış beyanlar içermemesinden; kamu idaresinin gelir, gider ve malları ile bunlara ilişkin hesap ve işlemlerinin kanunlara ve diğer hukuki düzenlemelere uygunluğundan; mali yönetim ve iç kontrol sistemlerinin amacına uygun olarak oluşturulmasından, etkin olarak işletilmesinden ve izlenmesinden, mali tabloların dayanağını oluşturan bilgi ve belgelerin denetime hazır hale getirilmesinden ve sunulmasından sorumludur.

3. SAYIŞTAYIN SORUMLULUĞU

Sayıştay, denetimlerinin sonucunda hazırladığı raporlarla denetlenen kamu idarelerinin mali yönetim ve iç kontrol sistemlerini değerlendirmek, mali rapor ve tablolarının güvenilirliğine ve doğruluğuna ilişkin görüş bildirmek, gelir, gider ve malları ile bunlara ilişkin hesap ve işlemlerinin kanunlara ve diğer hukuki düzenlemelere uygunluğunu tespit etmekle sorumludur.

4. DENETİMİN DAYANAĞI, AMACI, YÖNTEMİ VE KAPSAMI

Denetimlerin dayanağı; 6085 sayılı Sayıştay Kanunu, uluslararası denetim standartları, Sayıştay ikincil mevzuatı ve denetim rehberleridir.

Denetimler, kamu idaresinin hesap ve işlemlerinin kanunlara ve diğer hukuki düzenlemelere uygunluğunu tespit etmek ve mali rapor ve tablolarının kamu idaresinin tüm faaliyet ve işlemlerinin sonucunu doğru ve güvenilir olarak yansıttığına ilişkin makul güvence elde etmek ve mali yönetim ve iç kontrol sistemlerini değerlendirmek amacıyla yürütülmüştür.

Kamu idaresinin mali rapor ve tabloları ile bunları oluşturan hesap ve işlemlerinin doğruluğu, güvenilirliği ve uygunluğuna ilişkin denetim kanıtı elde etmek üzere yürütülen denetimler; uygun denetim prosedürleri ve tekniklerinin uygulanması ile risk değerlendirmesi yöntemiyle gerçekleştirilmiştir. Risk değerlendirmesi sırasında, uygulanacak denetim prosedürlerinin tasarlanmasına esas olmak üzere, mali tabloların üretildiği mali yönetim ve iç kontrol sistemleri de değerlendirilmiştir.

Denetimin kapsamını, kamu idaresinin mali rapor ve tabloları ile gelir, gider ve mallarına ilişkin tüm mali faaliyet, karar ve işlemleri ve bunlara ilişkin kayıt, defter, bilgi, belge ve verileri (elektronik olanlar dâhil) ile mali yönetim ve iç kontrol sistemleri oluşturmaktadır.

Bu hususlarla ilgili denetim sonucunda denetim görüşü oluşturmak üzere yeterli ve uygun denetim kanıtı elde edilmiştir.

5. İÇ KONTROL SİSTEMİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ

İç kontrol, bir kurumun yönetimi ve personeli tarafından uygulanan; faaliyetlerin düzenli, etik kurallara uygun, verimli, tutumlu ve etkin şekilde yürütülmesini, hesap verme sorumluluğunun gerektirdiği yükümlülüklerin yerine getirilmesini, yürürlükteki mevzuata uyulmasını, kamu kaynaklarının kayıplara karşı korunmasını ve kurumun misyonunu gerçekleştirmesini sağlamak amacıyla tasarlanmış bütünleyici bir süreçtir.

7 Aralık Park Bahçe Temizlik Sanayi ve Ticaret Limited Şirketi, 5018 sayılı Kanun'a tabi olmadığından, bu Kanun ve ikincil mevzuatla getirilen iç kontrol sistemi, ön mali kontrol, iç denetim, risk değerlendirme ve performans ölçüm sistemi gibi iyi yönetim uygulamalarını hayata geçirme yükümlülüğü bulunmamaktadır. Ayrıca, bu sistem ve uygulamaların türevi niteliğindeki çıktıları üretme zorunluluğu da yoktur.

Şirket, 6102 sayılı Türk Ticaret Kanunu hükümlerine göre kurulmuş olup, bu Kanun çerçevesinde iç kontrol sistemi değerlendirilmiştir.

6102 sayılı Türk Ticaret Kanunu'nun "Yönetim ve temsil" başlığı altında yer alan 366'ncı maddesinin ikinci fıkrasında, yönetim kuruluna işlerin gidişini izleme, rapor hazırlama, kararlarını uygulama veya iç denetim amacıyla komiteler ve komisyonlar kurma yetkisi verilmiştir. Ancak, bu düzenleme denetim komitelerinin kurulmasını zorunlu kılmamış, belirli bir ölçüte dayalı gereklilik getirmemiştir.

6102 sayılı Kanun'un 378'inci maddesinde, pay senetleri borsada işlem gören şirketlerin, yönetim kuruluna şirketin varlığını, gelişmesini ve devamını tehlikeye düşüren riskleri erken teşhis etme ve gerekli önlemleri alma yükümlülüğü getirildiği belirtilmiştir. Bu amaçla uzman bir komite kurma, sistemi çalıştırma ve geliştirme zorunluluğu düzenlenmiştir.

6102 sayılı Kanun'un 366'ncı ve 378'inci maddeleri birlikte değerlendirildiğinde, borsada işlem gören şirketlerde iç kontrol sisteminin kurulması zorunludur. Diğer şirketler için ise bu sistemin kurulması isteğe bağlıdır. Ancak, Kanun'un 378'inci maddesine göre, denetçinin gerekli görüp bu durumu yazılı olarak yönetim kuruluna bildirmesi halinde, diğer şirketlerde de iç kontrol sisteminin oluşturulması zorunlu hale gelmektedir.

Bu açıklamalar doğrultusunda, 7 Aralık Park Bahçe Temizlik Sanayi ve Ticaret Limited Şirketi'nin, borsada işlem gören bir şirket olmaması ve denetçi raporuna dayalı bir yükümlülüğünün bulunmaması nedeniyle iç kontrol sistemi kurma zorunluluğu yoktur.

Şirketin iç kontrolleri, herhangi bir yasal zorunluluk olmaksızın, mevzuat ve uluslararası standartlardaki düzenlemeler doğrultusunda değerlendirilebilir. Bu çerçevede, şirketin iç kontrol uygulamaları aşağıda ele alınmıştır.

Mali nitelikteki iş ve işlemler için risk analizi yapılmamış, iş akış şemaları oluşturulmamıştır. Şirketin gelir ve gider süreçlerine yönelik akış şemalarının da hazırlanmadığı görülmüştür. Bu durum, mali işlemler üzerindeki iç kontrol faaliyetlerinin düzenli ve sistematik bir şekilde yürütülmesini engellemekte, süreçlerin takibini zorlaştırmaktadır. Ayrıca, risk analizlerinin yapılmaması, usulsüzlüklerin ve hataların tespit edilmesini geciktirebileceği gibi, kaynakların etkin ve verimli kullanımını da olumsuz etkileyebilir. İş akışlarının tanımlanmamış olması nedeniyle, sorumlulukların netleşmemesi ve görev dağılımında belirsizlikler yaşanması ihtimali artmaktadır. Bunun sonucunda, hatalı finansal raporlamalar ortaya çıkabilir, yanlış karar alma riski yükselir ve kurumsal güvenilirlik zedelenabilir. Muhasebe biriminin gerçekleştirdiği kontrollerin yetersiz kalması, şirketin mali tablolarının güvenilirliğini azaltmakta, finansal planlamayı ve denetim süreçlerini olumsuz

yönde etkilemektedir. Bu nedenle, şirketin iç kontrol ortamının ciddi riskler barındırdığı değerlendirilmektedir.

6. DENETİM GÖRÜŞÜ

7 Aralık Park Bahçe Temizlik Sanayi ve Ticaret Limited Şirketi'nin 2024 yılına ilişkin yukarıda belirtilen ve kamu idaresi tarafından sunulan geçerli finansal raporlama çerçevesi kapsamındaki mali rapor ve tablolarının, “Denetim Görüşünün Dayanağı Bulgular” bölümünde belirtilen hesap alanları hariç tüm önemli yönleriyle doğru ve güvenilir bilgi içerdiği kanaatine varılmıştır.

7. DENETİM BULGULARI

Raporda yer alan bulgular, denetimler sonucunda tespit edilen hususlara kamu idaresi tarafından verilen cevapların değerlendirilmesi suretiyle düzenlenmiştir.

A. DENETİM GÖRÜŞÜNÜN DAYANAĞI BULGULAR

Bu bölümde, mali rapor ve tablolara verilen görüş ile ilgili olan bulgular yer almaktadır.

BULGU 1: Verilen Depozito ve Teminatların Vadesine Uygun Hesaplarda İzlenmemesi

Şirketin, vadesi bir yıldan uzun olan depozito ve teminatları 126 Verilen Depozito ve Teminatlar Hesabında takip ettiği tespit edilmiştir.

6102 sayılı Türk Ticaret Kanunu'nun “Defter tutma yükümlülüğü” başlıklı 64'üncü maddesinde, her tacirin, ticari defterlerini işletmenin faaliyetleri ve finansal durumu hakkında fikir verebilecek şekilde tutmak ve bu amaçla defterlerinde, ticari işlemleriyle ticari işletmesinin iktisadi ve mali durumunu, borç ve alacak ilişkilerini açıkça görülebilir bir şekilde ortaya koymak zorunda olduğu; böylece işletme faaliyetlerinin oluşumu ve gelişmesinin bu defterlerden izlenebileceği belirtilmiştir. Ayrıca, Kanun'un defter tutma, envanter, mali tabloların düzenlenmesi, saklama ve ibraz hükümlerinin Vergi Usul Kanunu ile diğer vergi kanunlarının aynı hususları düzenleyen hükümlerinin uygulanmasına engel teşkil etmeyeceği de hüküm altına alınmıştır.

1 Sıra Numaralı Muhasebe Sistemi Uygulama Genel Tebliği'nin “Muhasebenin Temel Kavramları” başlıklı bölümünde, dönemsellik kavramı işletmenin sınırsız kabul edilen

ömrünün belli dönemlere ayrılması ve her dönemin faaliyet sonuçlarının birbirinden bağımsız olarak belirlenmesi gerektiği şeklinde tanımlanmıştır. Bu çerçevede, gelir ve giderlerin tahakkuk esasına göre muhasebeleştirilmesi ve hasılat, gelir ve kârların, aynı döneme ait maliyet, gider ve zararlarla karşılaştırılması gerektiği ifade edilmiştir.

Aynı Tebliğ'in "V Tekdüzen Hesap Çerçevesi, Hesap Planı ve Hesap Planı Açıklamaları" bölümünde yer alan "Hesap Planı Açıklamaları" başlıklı (C) bendinde ise hesaplara yapılacak kayıtlara ilişkin açıklamalara yer verilmiştir.

Belirtilen mevzuat hükümleri çerçevesinde, dönemsellik ilkesi gereğince vadesi bir yıldan daha az olacak şekilde verilen depozito ve teminatların 126 Verilen Depozito ve Teminatlar Hesabında, vadesi bir yıldan uzun olacak şekilde verilen depozito ve teminatların 226 Verilen Depozito ve Teminatlar Hesabında, takip edilmesi gerekmektedir.

Yapılan incelemede, Şirketin 126 Verilen Depozito ve Teminatlar Hesabında içerisinde vadesi bir yıldan uzun olan depozito ve teminatlar bulunmasına rağmen 226 Verilen Depozito ve Teminatlar Hesabının kullanılmadığı görülmüştür.

Kamu idaresi göndermiş olduğu cevapta, İlgili konuda şirket mali müşavirine bilgi verilerek gerekli düzeltmelerin yapılacağını bildirmiştir.

Şirketin, yukarıda belirtilen mevzuat hükümleri ve dönemsellik ilkesi gereğince, vadesi bir yıldan uzun olan verilen depozito ve teminatlarını 226 Verilen Depozito ve Teminatlar Hesabında takip etmesi gerekmektedir.

BULGU 2: Kıdem Tazminatı Karşılıklarının Ayrılmaması ve İlgili Hesapların Kullanılmaması

Şirket tarafından, kıdem tazminatı yükümlülüklerine ilişkin karşılıkların hesaplanmadığı ve bu karşılıkların mali tablolara yansıtılmadığı tespit edilmiştir.

1 Sıra No.lu Muhasebe Sistemi Uygulama Genel Tebliği'nin "Muhasebenin Temel Kavramları" bölümünde; dönemsellik kavramı, işletmenin sürekliliği ilkesi doğrultusunda sınırsız kabul edilen ömrünün belirli dönemlere bölünmesi ve her dönemin faaliyet sonuçlarının diğer dönemlerden bağımsız olarak değerlendirilmesi şeklinde tanımlanmıştır. Gelir ve giderlerin tahakkuk esasına göre muhasebeleştirilmesi, hasılat, gelir ve kârların aynı döneme ait maliyet, gider ve zararlarla karşılaştırılması bu kavramın gereğidir.

Genel Tebliğin “V-C Hesap Planı Açıklamaları” bölümünde, 472 Kıdem Tazminatı Karşılıkları Hesabına ilişkin olarak, belirlenen esaslar çerçevesinde ayrılacak kıdem tazminatı karşılıklarının bu hesapta gösterileceği belirtilmiştir. Söz konusu hesabın işleyişinde, hesaplanan kıdem tazminatı karşılık tutarlarının ilgili gider hesaplarına borç, bu hesaba ise alacak kaydedileceği; izleyen dönemde ödenmesi beklenen tutarların ise bu hesabın borcuna, 372 Kıdem Tazminatı Karşılığı Hesabı’na alacak kaydedilerek muhasebeleştirileceği ifade edilmiştir.

Yukarıda yer verilen mevzuat hükümlerine göre, tahakkuk esaslı muhasebe anlayışının ve dönemsellik kavramının gereği olarak Şirket çalışanlarının kıdem tazminatlarının her yılın sonunda hesaplanarak (yıllık olarak) 472 Kıdem Tazminatı Karşılıkları Hesabı ile mali tablolara yansıtılması ve izleyen dönemde ödeneceği öngörülen tazminatlara ilişkin olarak ise yıl sonlarında kısa vadeli hesaba (372 no.lu hesaba) aktarma bakımından gerekli kayıtların yapılması, ödenmeyen tazminatların kurum kazancının tespitinde kanunen kabul edilmeyen gider olarak dikkate alınması gerekmektedir.

Şirketin hesap ve işlemlerinin incelenmesi neticesinde; işçilere ilişkin olarak ayrılması gereken kıdem tazminatı karşılıklarının geçmiş dönemlerden bu yana hesaplanmadığı ve mali tablolara yansıtılmadığı tespit edilmiştir.

Muhasebenin temel kavramlarından olan ihtiyatlılık ve dönemsellik ilkeleri gereği, işletmelerin muhtemel kıdem tazminatı yükümlülükleri için karşılık ayırması ve bu karşılıkları ait oldukları dönemde muhasebeleştirilmesi gerekmektedir. Karşılık ayrılmaması durumunda, ödeme yapılan yılın giderlerinin olduğundan fazla, önceki dönemlerin ise eksik gösterilmesi söz konusu olabilmektedir. Her ne kadar kıdem tazminatı karşılığı ayrılması mali mevzuatta açıkça zorunlu tutulmamış olsa da, söz konusu ilkeler uyarınca bu yükümlülüklerin bilanço kalemlerinde yer alması mali tabloların doğruluğu açısından önem arz etmektedir.

Kamu idaresi göndermiş olduğu cevapta, Şirketin 2015 yılından bu yana faaliyette olup ilgili tarihten beri kıdem tazminatı ayrılmadığını ve bununla birlikte Şirketin mali müşaviri ile yapılan görüşmelerde kıdem tazminatının ayrılması ve ilgili hesapların kullanılması hususunda bilgi verildiğini bildirmiştir.

Sonuç olarak, Şirkette görev yapan ve İş Kanunu’na tabi olarak çalışan personel için muhasebenin temel kavramlarından olan dönemsellik ve ihtiyatlılık kavramları gereğince, her yıl kıdem tazminatı karşılığı ayrılmalı ve ayrılan tutarlara ilişkin muhasebe kayıtlarının

Tekdüzen Hesap Planı'nda yer verilen 372 - 472 Kıdem Tazminatı Karşılığı Hesaplarında izlenmesi neticesinde mali tabloların bu tablolardan yararlanacak kişi ve kuruluşların doğru karar vermelerine yardımcı olacak ölçüde açık ve anlaşılır olması sağlanmalıdır.

B. DİĞER BULGULAR

Bu bölümde, mali rapor ve tablolara verilen görüş ile ilgili olmayan bulgular yer almaktadır.

BULGU 1: Anlaşmalı Banka ile Protokol Düzenlenmeden Kredi Kartı ile Tahsilatlar Yapılması

Şirketin, kredi kartı ile tahsilat yaptığı banka ile herhangi bir protokol düzenlemediği belirlenmiştir.

Kamu Haznedarlığı Yönetmeliği'nin "Kapsam" başlıklı 2'nci maddesinde, belediyelerin sermayesinin yarısından fazlasına doğrudan ve/veya dolaylı olarak sahip olduğu şirketlerin bu Yönetmelik kapsamında olduğu belirtilmiştir.

Anılan Yönetmeliğin "Uygulama ve kullanılacak araçlar" başlıklı 5'inci maddesinin üçüncü fıkrasında ise; yurt içinde yerleşik tüm bankalar aracılığıyla kredi kartları ile yapılan tahsilatın azami 20 gün içerisinde ilgili kurumun kamu sermayeli bankadaki hesabına aktarılmasının zorunlu olduğu hükmüne yer verilmiştir. Bu çerçevede Şirketin; kredi kartı ile gerçekleştirilen tahsilatlarının, mali kaynaklarının etkin ve verimli kullanılmasını teminen azami 20 gün içerisinde Şirketin kamu sermayeli bankadaki hesabına aktarılması zorunludur.

Aynı Yönetmelik'in "Diğer Hususlar" başlıklı 12'nci maddesinde ise kurumların, bankalarla yapacakları protokollerde bu Yönetmelik hükümlerine uygun düzenlemeler yapmakla yükümlü olduğu ve bu Yönetmelik hükümlerine göre yapılacak protokollerin süresinin bir yılı geçmeyeceği belirtilmiştir.

Yukarıdaki mevzuat hükümleri değerlendirildiğinde, mali kaynaklarının değerlendirilmesi hususunda idareler mezkur Yönetmelik hükümlerine riayet etmek zorundadır. Bu sebeple, kredi kartı tahsilatlarının banka hesaplarına aktarılma süreleri 20 günü aşmamalı ve bu durum geçerliliği en fazla bir yıl olan protokoller vasıtasıyla hüküm altına alınmalıdır.

Yapılan incelemelerde, Şirket'in çalışılan kamu bankası ile kredi kartı tahsilatlarına ilişkin bir protokolünün olmadığı görülmüştür.

Kamu idaresi tarafından verilen cevapta, ilgili bankalarla POS sözleşmelerinin temin edilerek arşivlendiği belirtilmişse de, bu beyan geçmiş dönemde protokol yapılmamış olmasının yarattığı riski ortadan kaldırmamaktadır. Zira, protokollerin sonradan yapılması geçmişe dönük olası bir uyuşmazlıkta (örneğin tahsilat süresinin aşılması durumunda oluşabilecek mali kayıplarda) herhangi bir hukuki güvence sağlamamaktadır. Ayrıca, idare tarafından söz konusu düzenlemenin yapıldığı belirtilmiş olsa da, bu durumu kanıtlayan herhangi bir protokol örneği veya belge sunulmamıştır.

Bu itibarla Şirket, mevzuat hükümlerine riayet ederek çalıştığı bankalarla protokol imzalamalı ve söz konusu protokollerde kredi kartı tahsilatlarının Şirket hesaplarına aktarılacağı süre azami 20 gün olarak belirlenmelidir.

BULGU 2: Doğrudan Temin Usulü ile Yapılan İş Kıyafeti Alımlarında Mevzuata Uygun Olmayan Hususların Bulunması

A. Alımlarda Faturada Bulunması Gerekli Asgari Bilgilerin Mevcut Olmaması

Faturaların mevzuatta belirtilen asgari bilgileri içermediği tespit edilmiştir.

213 sayılı Vergi Usul Kanunu'nun 229'uncu maddesinde fatura; satılan emtia veya yapılan iş karşılığında müşterinin borçlandığı meblağı göstermek üzere emtiayı satan veya işi yapan tüccar tarafından müşteriye verilen ticari vesika olarak tanımlanmıştır.

213 sayılı Kanunun "Faturanın şekli" başlıklı 230'uncu maddesinde ise; faturada en az aşağıdaki bilgilerin bulunacağı belirtilmiştir. Buna göre faturada;

1. Faturanın düzenleme tarihi, seri ve sıra numarası,
2. Faturayı düzenleyenin adı, varsa ticaret unvanı, iş adresi, bağlı olduğu vergi dairesi ve hesap numarası,
3. Müşterinin adı, ticaret unvanı, adresi, varsa vergi dairesi ve hesap numarası,
4. Malın veya işin nevi, miktarı, fiyat ve tutarı,
5. Satılan malların teslim tarihi ve irsaliye numarası, bulunmalıdır.

Doğrudan temin yöntemiyle gerçekleştirilen iş kıyafeti alımına ilişkin toplam 1.273.500,00 TL tutarında dört fatura düzenlendiği, ancak bu faturalarda mal türünün yalnızca “İş elbisesi” olarak belirtildiği ve mevzuatta öngörülen asgari bilgilerin yer almadığı tespit edilmiştir.

Faturalarda, malın türü, miktarı, fiyatı ve tutarının bulunması kanuni zorunluluk olup faturaya konu olan malın türü ve miktarının da herkesçe bilinen, kabul görmüş, kesin ve standart bir ölçü olması gerekmektedir. Buna göre; faturada malın türü ve miktarı yerine, genel ifadelerin kullanılması mevzuata aykırılık teşkil edeceği gibi bu durumun tam olarak ne alındığının tespitine imkân vermemesi sebebiyle denetimini de imkânsız kılmaktadır.

Kamu idaresi tarafından verilen cevapta özetle, bundan sonraki alımlarda faturada bulunması gereken asgari bilgilere dikkat edileceği belirtilmiştir.

Sonuç olarak, faturalarda bulunması gereken asgari bilgilerin eksiksiz olarak yer almasını temin etmek ve denetimin sağlıklı bir şekilde yürütülmesini sağlamak amacıyla alım süreçlerinde Vergi Usul Kanunu’nda faturanın şekline ilişkin belirlenen hükümlere uygun hareket edilmesi gerekmektedir.

B. Teknik Şartname Bulunmaması ve İsteklinin Teklif Verdiği Ürünle İlgili Bilgi Sahibi olmaması

Piyasa fiyat araştırmasına esas alınan tutanaklarda işin teknik özellikleri ve kapsamına ilişkin bilgilere yer verilmediği, teknik detaylar belirtilmeden isteklilerden fiyat teklifi alındığı, doğrudan temin evraklarında alımın niteliğine dair yeterli açıklamanın bulunmadığı ve idare tarafından herhangi bir teknik şartnamenin hazırlanmadığı tespit edilmiştir.

4734 sayılı Kamu İhale Kanunu’nun “Tanımlar” başlıklı 4’üncü maddesinde, doğrudan temin, Kanun’da belirtilen hallerde idarenin davet ettiği isteklilerle teknik şartlar ve fiyat üzerinde görüşerek ihtiyaçları doğrudan karşılayabildiği bir alım yöntemi olarak tanımlanmıştır. Aynı Kanun’un “Şartnameler” başlıklı 12’nci maddesinde ise ihale konusu hizmet alım işinin her türlü özelliğini belirten teknik şartnamenin idarelerce hazırlanacağı hüküm altına alınmıştır.

Kamu İhale Genel Tebliği’nin 22.1.1.2’nci maddesinde, doğrudan temin yönteminin belirli nitelikteki ihtiyaçların karşılanmasını kolaylaştırmayı amaçladığı, ancak ihtiyacın özelliğine göre ilan yapılması, teminat alınması, ihale komisyonu kurulması, isteklilerde belirli

yeterlik kriterlerinin aranması ile şartname ve sözleşme düzenlenmesi gibi hususların idarenin takdirinde olduğu hüküm altına alınmıştır.

Kamu İhale Genel Tebliği'nin "Doğrudan temine ilişkin açıklamalar" başlıklı 22'nci maddesinde, doğrudan temin yöntemiyle yapılan alımlarda teknik şartname hazırlanmasının idarelerin takdirine bırakıldığı belirtilmiştir. Ancak, teknik şartname düzenlenmesi zorunlu tutulmamış olsa da teklif fiyatlarının sağlıklı bir şekilde alınabilmesi ve kabul işlemlerinin objektif kriterlere göre gerçekleştirilebilmesi için teknik şartnamenin hazırlanması gerektiği değerlendirilmektedir.

Kamu idaresi tarafından verilen cevapta özetle, teknik şartnamenin bundan sonraki alımlarda hazırlanacağı belirtilmiştir.

Diğer yandan Şirket'e tanınan takdir yetkisi sınırsız olmayıp, mal ve hizmet alımları ile yapım işlerinde işin teknik niteliklerinin belirlenmeden gerçekleştirilebileceği anlamına gelmemektedir. Bu yetki, özellikle standart ve teknik şartname gerektirmeyen mal alımları için kolaylık sağlamaktadır. Ancak, doğrudan temin yöntemiyle gerçekleştirilen mal, hizmet ve yapım işlerinde, işin teknik özelliklerini gösteren belgelerin düzenlenmesi hem ihtiyaçların doğru tespit edilmesi hem de alım sürecini kontrol eden komisyonların görevlerini sağlıklı bir şekilde yerine getirebilmesi açısından önem arz etmektedir.

C. Doğrudan Temin Usulü ile Gerçekleştirilecek Harcamalara Getirilen Üst Sınır Aşılmasına Rağmen Bu Yöntemle Alım Yapılması

İdare tarafından doğrudan temin usulüyle gerçekleştirilen iş kıyafeti alımında, 2024 yılı için belirlenen doğrudan temin harcama üst sınırının aşıldığı tespit edilmiştir.

4734 sayılı Kamu İhale Kanununun "Doğrudan temin" başlıklı 22'nci maddesinde belirtilen hallerde, ihtiyaçların ilân yapılmaksızın ve teminat alınmaksızın doğrudan temin usulü ile karşılanmasına ilişkin esaslar düzenlenmiştir. Kanunda bu özel hallerden biri olarak "*Büyükşehir belediyesi sınırları dâhilinde bulunan idarelerin on beş milyar, diğer idarelerin beş milyar Türk Lirasını aşmayan ihtiyaçları...*" şeklinde belirtilmiştir. (2024 yılında Büyükşehir Belediye sınırı dahilinde bulunmayan idareler için söz konusu limit tutarı 207.453,00 TL'dir).

4734 sayılı Kanun'un "Eşik değerler ve parasal limitlerin güncellenmesi" başlıklı 67'nci maddesinde ise, bu Kanunda belirtilen eşik değerler ve parasal limitlerin Kamu İhale Kurumu

tarafından güncelleneceği ve her yıl 1 Şubat tarihinden geçerli olmak üzere aynı tarihe kadar Resmî Gazete'de ilân edileceği ifade edilmiştir.

Söz konusu hususa ilişkin yapılan incelemede, İdare tarafından doğrudan temin usulüyle gerçekleştirilen “İşçi Elbisesi” alımı için toplam 1.273.000,00 TL harcama yapıldığı, bu alımın dört parçaya bölündüğü ve üç alımda doğrudan temin limitinin aşıldığı tespit edilmiştir.

Alıma ilişkin detaylara aşağıdaki tabloda yer verilmiştir.

Tablo 2: Doğrudan Temin Üst Sınırını Aşan Alımlar

Alım Tarihi	Alım Konusu	Tutar (KDV Hariç) (TL)
12.12.2024	İşçi Elbisesi	607.500,00
16.12.2024	İşçi Elbisesi	283.500,00
16.12.2024	İşçi Elbisesi	288.000,00

Kamu idaresi tarafından verilen cevapta, EKAP üyeliği başvurusunun yapıldığı ve üyelik işlemleri tamamlandıktan sonra ihaleli alıma geçileceği belirtilmiştir. Ancak bulgu, 2024 yılında gerçekleştirilen ve doğrudan temin üst sınırlarını aşan mevcut alımlara ilişkindir. Bu döneme ait yapılan alımlarla ilgili herhangi bir düzeltici işlem veya açıklayıcı belge sunulmamıştır.

Sonuç olarak, İdare tarafından gerçekleştirilen harcamaların 4734 sayılı Kanunda belirtilen temel ilkelere ve usullere uygun bir şekilde yapılması gerekmektedir.

D. Alımın Parasal Limitlerin Altında Kalmak Amacıyla Kısımlara Bölünerek Doğrudan Temin Yöntemi ile Gerçekleştirilmesi

İdare tarafından, 4734 sayılı Kamu İhale Kanunu’nun 5’inci maddesinde yer alan temel ilkelere ve Kamu İhale Genel Tebliği hükümlerine aykırı olarak, parasal limitlerin altında kalmak amacıyla iş elbisesi alımının kısımlara bölündüğü tespit edilmiştir.

4734 sayılı Kamu İhale Kanunu’nun “Temel İlkeler” başlıklı 5’inci maddesinde, idareler tarafından ihale süreçlerinde saydamlık, rekabet, eşit muamele ve kaynakların verimli kullanımının sağlanması, eşik değerlerin altında kalmak amacıyla mal veya hizmet alımları ile

yapım işlerinin kısımlara bölünmemesi ve bu Kanuna göre yapılacak ihalelerde temel ihale usullerinin açık ihale ve belli istekliler arasında ihale usulü olduğu ifade edilmiştir.

Kamu İhale Genel Tebliği'nin "Doğrudan temine ilişkin açıklamalar" başlıklı 22'nci maddesinde;

"22.5.1.1. Bu bentte belirlenen parasal limitlere bağlı olarak yapılacak ihtiyaç teminlerinde, piyasada yapılan fiyat araştırması sonucunda öngörülen parasal limitin aşılabacağına tespit edilmesi halinde, ihtiyacın Kanunun ilgili hükümlerine göre ihale yoluyla temin edilmesi gerekmektedir.

22.5.1.2. Ayrıca, 4734 sayılı Kanunun 19 uncu maddesine göre açık ihale usulü ile temini gereken ihtiyacın, Kanunun 22 nci maddesinin (d) bendi için öngörülen parasal sınırların altında kalacak şekilde, adet bazında veya aynı ihale konusu içinde yer alabilecek nitelikteki mal ve hizmet alımları ile yapım işlerinin, kalemlere veya gruplara bölünmek suretiyle aynı Kanunun 22 nci maddesinin (d) bendine göre temini, 4734 sayılı Kanunun temel ilkelerine aykırılık teşkil ettiğinden, bu yönde uygulamaların sorumluluk doğuracağı hususuna dikkat edilmesi gereklidir." denilmektedir.

Yukarıda yer verilen yasal düzenlemelerden anlaşılabacağı üzere, temel ihale usulleri dışında yer alan doğrudan temin yöntemi ile ihtiyaçların karşılanması ancak kanunda belirtilen özel hallerde mümkün olabilmektedir.

İş elbisesi alımının Kamu İhale Kanunu'nda belirtilen ihale usulleriyle temin edilmesi gerekirken, alımın kısımlara bölünerek aynı Kanun'da özel alım usulü olarak düzenlenen doğrudan temin yöntemiyle gerçekleştirildiği tespit edilmiştir.

Tespiti yapılan mevzuata aykırı uygulamaya aşağıdaki tabloda yer verilmiştir.

Tablo 3: Kısımlara Bölünerek Doğrudan Temin Usulüyle Yapılan Alımlar

Alım Tarihi	Alım Konusu	Tutar (KDV Hariç) (TL)
12.12.2024	İşçi Elbisesi	607.500,00
16.12.2024	İşçi Elbisesi	283.500,00
16.12.2024	İşçi Elbisesi	288.000,00

16.12.2024	İşçi Elbisesi	94.500,00
TOPLAM		1.273.000,00

Süreklilik arz eden alımlarda, önceki yılların alım miktarları ve tutarları dikkate alınarak her yılbaşında ihtiyaç planlaması yapılmalı ve tespit edilen yaklaşık maliyete göre Kanunda öngörülen ihale usulleri uygulanmalıdır. Doğrudan temin yöntemi, ancak mevzuatta öngörülen istisnai durumlarda başvurulabilecek bir yöntem olup, temel ihale usullerinin yerine geçecek şekilde sistematik bir uygulamaya dönüştürülmesi Kanunun amacına açıkça aykırıdır. Bu yöntemin, ihale süreçlerini bertaraf etmek amacıyla sürekli bir uygulama haline getirilmesi, kamu kaynaklarının etkin kullanımını engellemekte ve denetim mekanizmalarının işleyişini zayıflatmaktadır.

Kamu idaresi tarafından verilen cevapta, işçi kıyafetlerinin belediyeye bağlı farklı müdürlüklerin ihtiyaçları doğrultusunda temin edildiği ve bu nedenle her müdürlük için ayrı fatura düzenlendiği belirtilmiştir. Ancak yapılan incelemede, alımların aynı konuya ilişkin, yakın tarihlerde ve birbirini tamamlayacak nitelikte olduğu tespit edilmiştir. Bu yönüyle yapılan uygulama, doğrudan temin parasal sınırlarını aşmamak amacıyla alımın kısımlara bölündüğü izlenimini vermektedir.

Ayrıca, alımın farklı müdürlükler adına yapılması, tek elden yürütülen bir sürecin bölünmesini haklı kılacak bir gerekçe olarak kabul edilemez. 4734 sayılı Kanun'un 5'inci maddesinde yer alan saydamlık, rekabet ve kaynakların verimli kullanımı gibi temel ilkeler çerçevesinde, ihtiyaçların bir bütün olarak değerlendirilmesi ve buna uygun ihale usulünün uygulanması gerekmektedir.

Dolayısıyla, alımların mevzuata uygun şekilde yürütülmesi, rekabet ortamının sağlanması ve kamu kaynaklarının kamu yararı gözetilerek kullanılması gerekmektedir.

BULGU 3: İstisna Kapsamında Yapılacak Alımlar İçin Usul ve Esasların Belirlenmemesi

4734 sayılı Kamu İhale Kanunu'nun 3'üncü maddesinin (g) bendi kapsamında alım yapma yetkisi bulunan Şirket'in, bu alımlara ilişkin usul ve esasları belirlemediği tespit edilmiştir.

4734 sayılı Kamu İhale Kanununun "Kapsam" başlıklı 2'nci maddesi ile Kanun kapsamında yer alan idareler sayılmış ve sayılan idarelerin kullanımında bulunan her türlü kaynaktan karşılanan mal veya hizmet alımları ile yapım işleri ihalelerinin bu Kanun hükümlerine göre yürütüleceği belirtilmiştir. Kanun'un 3'üncü maddesinde ise ceza ve ihalelerden yasaklama hükümleri dışında bu Kanun'a tabi olmayan ve istisna kabul edilen alımlar sayılmıştır.

Söz konusu maddede istisnalar bentler halinde sayıldıktan sonra bu bentlerde sayılan alımların ceza ve ihalelerden yasaklama hükümleri hariç Kanun'a tabi olmadığı hükme bağlanmıştır. Söz konusu maddenin (g) bendinde; *"2 nci maddenin birinci fıkrasının (b) ve (d) bentlerinde sayılan kuruluşların, ticarî ve sınaî faaliyetleri çerçevesinde; doğrudan mal ve hizmet üretimine veya ana faaliyetlerine yönelik ihtiyaçlarının temini için yapacakları, Hazine garantisi veya doğrudan bütçenin transfer tertibinden aktarma yapmak suretiyle finanse edilenler dışındaki yaklaşık maliyeti ve sözleşme bedeli ikitrilyon üçyüz milyar Türk Lirasını aşmayan mal veya hizmet alımları,"* istisna kapsamında değerlendirilmiştir.

Kanun'un yasaklar ve cezalarla ilgili hükümleri, 58'inci ile 61'inci maddelerinde düzenlenmiş bulunmaktadır. Kanun'un 60'ıncı maddesinin son fıkrasında, *"5'inci maddede belirtilen ilkelere ve 62'nci maddede belirtilen kurallara aykırı olarak ihaleye çıkılmasına izin verenler ve ihale yapanlar hakkında da yukarıda belirtilen müeyyideler uygulanır"* düzenlemesi yer almaktadır.

Kanun'un 60'ıncı maddesinin atıfta bulunduğu 5'inci maddesinde ise idarelerin, bu Kanun'a göre yapacakları ihalelerde; saydamlığı, rekabeti, eşit muameleyi, güvenilirliği, gizliliği, kamuoyu denetimini, ihtiyaçların uygun şartlarla ve zamanında karşılanmasını ve kaynakların verimli kullanılmasını sağlamakla sorumlu olduğu; aralarında kabul edilebilir doğal bir bağlantı olmadığı sürece mal alımı, hizmet alımı ve yapım işlerinin bir arada ihale edilemeyeceği, eşik değerlerin altında kalmak amacıyla mal veya hizmet alımları ile yapım işlerinin kısımlara bölünemeyeceği hüküm altına alınmıştır.

Bu çerçevede, 3'üncü maddeye göre istisna tutulan alımlarla ilgili olarak, 4734 sayılı Kanun'da esas ve usullerin belirlenmesine ilişkin emredici bir düzenleme bulunmamasına rağmen, Kanun'un temel ilkelerine, yasaklayıcı ve cezai nitelikteki hükümlerine, ayrıca 62'nci maddede yer alan hususlara uyulması zorunluluğu doğmakta ve bu kapsamda temin edilecek ihtiyaçlar için esas ve usul belirlenmesi gerekliliği ortaya çıkmaktadır.

Diğer taraftan, 4964 sayılı Kanun'un geçici 1'inci maddesinin ikinci fıkrasındaki; "4734 sayılı Kanunun 3'üncü ve geçici 4'üncü maddelerinde bu Kanunla yapılan değişikliklerden dolayı hazırlanması ve yürürlüğe konulması gereken esas ve usuller, bu Kanunun yayımlandığı tarihten itibaren otuz gün içinde hazırlanır ve yürürlüğe konulur. Bu düzenlemelerin yayımlanmasına kadar idareler, 4734 sayılı Kanun'un bu Kanunla değiştirilmeden önce yürürlükte bulunan 3'üncü ve geçici 4'üncü maddeleri gereği hazırlanan ve yürürlüğe konulan esas ve usulleri uygulamaya devam ederler" ifadesi ile 4734 sayılı Kanun'un 3'üncü maddesine göre istisna tutulan alımlarla ilgili esas ve usullerin belirlenmesine cevaz verilmektedir.

Kamu idaresi tarafından verilen cevapta, şirketin 4734 sayılı Kamu İhale Kanunu'nun 3'üncü maddesinin (g) bendi kapsamında herhangi bir alım gerçekleştirmediği ve bu nedenle usul ve esas belirleme gereği duyulmadığı belirtilmiştir. Ancak söz konusu bulgu, istisna kapsamında yapılan somut bir alıma değil, bu tür alımların yapılabilme ihtimaline karşı mevzuata uygun bir usul ve esas belirleme yükümlülüğüne yöneliktir. İstisna kapsamında alım yapılmadığı dönemde dahi, ileride yapılabilecek alımların hukuka uygun şekilde yürütülmesini sağlamak amacıyla, 4734 sayılı Kanun'un temel ilkelerine ve yaptırım hükümlerine uygun bir düzenleme yapılması gerekmektedir.

İstisna kapsamında yapılacak alımlarla ilgili usul ve esasların, 4734 sayılı Kanun'un temel ilkelerini, yasaklama ve ceza hükümlerini kapsayacak şekilde hazırlanıp Şirket'in yetkili kurullarında görüşülerek yürürlüğe konulması gerekmektedir.

BULGU 4: Şirket Tarafından İşletilen Yerlerin İşyeri Açma ve Çalıştırma Ruhsatının Bulunmaması

Şirketin tarafından işletilen tüm işletmelerin işyeri açma ve çalışma ruhsatı olmadan faaliyette bulundukları tespit edilmiştir.

2464 sayılı Belediye Gelirleri Kanunu'nun "İşyeri açma izni harcı" başlıklı 81'inci maddesinde; belediye sınırları veya mücavir alanlar içinde bir iş yerinin açılmasının "İşyeri Açma İzni Harcına" tabi olduğu belirtilmiştir.

İşyeri Açma ve Çalışma Ruhsatlarına İlişkin Yönetmelik'in 6'ncı, 10'uncu ve 13'üncü maddelerinde; yetkili idarelerden usulüne uygun olarak işyeri açma ve çalışma ruhsatı alınmadan iş yeri açılmayacağı, işyeri açma ve çalışma ruhsatı alınmadan açılan iş yerlerinin yetkili idareler tarafından kapatılacağı hükümlerine yer verilmiştir.

Mezkûr mevzuat hükümleri uyarınca Yönetmelik kapsamında faaliyet gösteren iş yerlerinin yetkili idarelerden işyeri açma ve çalışma ruhsatı alması gerekmektedir.

Yapılan incelemede, şirketin bir adet kent lokantası ve bir adet otoparktan oluşan tüm işletmelerinin işyeri açma ve çalışma ruhsatı bulunmadan faaliyet gösterdiği tespit edilmiştir.

İşyeri açma ve çalışma ruhsatı uygulaması ile faaliyet gösterecek iş yerlerinin kamu düzenine uygun, iş ve halk sağlığı açısından güvenli hizmet sunmalarının sağlanmasının hedeflendiği ve karşılaşılabilecek eksikliklerin giderilmesinin amaçlandığı göz önünde bulundurulduğunda, ruhsatsız iş yeri faaliyetinde bulunulmasının mevzuata aykırılık teşkil ettiği ve ayrıca mali, hukuki ve sıhhi belirli riskler de taşıdığı değerlendirilmektedir.

Kamu idaresi tarafından verilen cevapta özetle, kent lokantası için işyeri açma ve çalışma ruhsatı alındığı, belediye otoparkı için ise iskân bulunmadığından ruhsat alınmadığı belirtilmiştir. Ancak bulguda belirtilen eksikliklerin giderildiğine dair herhangi bir ruhsat veya ilgili belge sunulmamıştır. Ayrıca, otoparkın iskânsız bir binada faaliyet göstermesi, ruhsatlandırma yükümlülüğünü ortadan kaldırmamakta olup, bu durumun mevzuata uygun şekilde çözümlenmesi gerekmektedir.

Sonuç olarak, yetkili idarelerden usulüne uygun olarak işyeri açma ve çalışma ruhsatı alınmadan işyeri açılmayacağı ve çalıştırılmayacağından söz konusu işletmelerin işyeri açma ve çalışma ruhsatlarının ivedilikle alınması gerekmektedir.

BULGU 5: Şirketin Yıllık Faaliyet Raporunun Hazırlanmaması

Şirket tarafından 6102 sayılı Türk Ticaret Kanunu ile ilgili diğer mevzuat uyarınca hazırlanması gereken yıllık faaliyet raporunun düzenlenmediği tespit edilmiştir.

6102 sayılı Türk Ticaret Kanunu'nun "Yönetim kurulunun yıllık faaliyet raporu" başlıklı 516'ncı maddesinde; yönetim kurulunun yıllık faaliyet raporunun, şirketin, o yıla ait faaliyetlerinin akışı ile her yönüyle finansal durumunu, doğru, eksiksiz, dolambaçsız, gerçeğe uygun ve dürüst bir şekilde yansıtacağı, bu raporda finansal durumun, finansal tablolara göre değerlendirileceği, raporda ayrıca, şirketin gelişmesine ve karşılaşması muhtemel risklere de açıkça işaret olunacağı ve bu konulara ilişkin yönetim kurulunun değerlendirmesinin de raporda yer alacağı belirtilmiştir.

6102 sayılı Kanun'un "Anonim şirketlerin finansal tabloları ve yönetim kurulunun yıllık faaliyet raporu I-Hazırlama yükümü" başlıklı 514'üncü maddesinde; yönetim kurulunun,

geçmiş hesap dönemine ait, Türkiye Muhasebe Standartlarında öngörülmüş bulunan finansal tablolarını, eklerini ve yönetim kurulunun yıllık faaliyet raporunu, bilanço gününü izleyen hesap döneminin ilk üç ayı içinde hazırlayacağı ve genel kurula sunacağı belirtilmiştir.

Kanun'un "Finansal tablolar ve yedek akçeler" başlıklı 610'uncu maddesinde anonim şirketlere ilişkin 514 ilâ 527'nci madde hükümlerinin limited şirketlere de uygulanacağı ifade edilmiştir.

Ayrıca bu hususa ilişkin Gümrük ve Ticaret Bakanlığı tarafından şirketlerin Yıllık Faaliyet Raporunun Asgari İçeriğinin Belirlenmesi Hakkında Yönetmelik 28.08.2012 tarih ve 28395 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe girmiştir. Adı geçen Yönetmelik'te yıllık faaliyet raporları içeriğinin nasıl olması gerektiği detaylı bir şekilde açıklanmış ve şirketler tarafından hazırlanacak olan yıllık faaliyet raporları standart hale getirilmiştir.

Yapılan incelemede, yukarıda belirtilen mevzuat hükümlerine göre Şirket'in yıllık faaliyet raporu düzenleme yükümlülüğü bulunmasına rağmen bu kapsamda herhangi bir çalışmanın mevcut olmadığı görülmüştür.

Kamu idaresi göndermiş olduğu cevapta, Şirket faaliyet raporunun her yıl hazırlanmakta olup 2024 yılı mali verilerinin kesinleşmemiş olması nedeniyle 2024 yılı yıllık faaliyet raporunun hazırlanamadığını ve mali verilerin kesinleşmesiyle beraber ilgili raporun tanzim edileceğini bildirmiştir.

Faaliyet raporunun düzenlenmemesi, Şirket'in finansal durumu ve faaliyetlerine ilişkin şeffaflığın azalmasına, yatırımcı ve paydaşlar nezdinde güven kaybına ve denetim süreçlerinde eksikliklere yol açmaktadır. Ayrıca, mali tabloların doğru analiz edilememesi, yönetim kararlarının sağlıklı alınamaması ve kurumsal yönetim ilkelerine uyum sağlanamaması gibi riskler doğurmaktadır. Bu sebeple, faaliyet raporunun her yıl düzenli olarak hazırlanması gerekmektedir.

BULGU 6: Şirketin İnternet Sitesi Bulunmaması ve Yayımlanması Gereken Bilgilerin Yayımlanmaması

Şirketin, bağımsız denetime tabi olmasına rağmen, ilgili mevzuat kapsamında oluşturulması zorunlu olan internet sitesini kurmadığı tespit edilmiştir.

6102 sayılı Türk Ticaret Kanunu'nun 1524'üncü maddesine göre sermaye şirketleri, kuruluşlarının ticaret siciline tescili tarihinden itibaren üç ay içinde bir internet sitesi açmak ve

bu sitenin belirli bir bölümünü şirketçe kanunen yapılması gereken ilanların (finansal tablolar, yıllık faaliyet raporu, genel kurul kararları, denetim raporları vd.) yayımlanmasına özgülemek zorundadır.

Kanunun 562'nci maddesinin (12) numaralı fıkrasına göre; 1524'üncü maddesinde öngörülen internet sitesini oluşturmayan şirketlerin yönetim organı üyeleri, yüz günden üçyüz güne kadar adli para cezasıyla ve aynı madde uyarınca internet sitesine konulması gereken içeriği usulüne uygun bir şekilde koymayan bu fıkra da sayılan failler yüz güne kadar adli para cezasıyla cezalandırılır.

Bununla beraber, 31.05.2013 tarihli ve 28663 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan Sermaye Şirketlerinin Açacakları İnternet Sitelerine Dair Yönetmelik hükümlerine göre; 6102 sayılı Kanun'un 397'nci maddesi uyarınca denetime tabi sermaye şirketleri tarafından açılacak internet sitelerinde erişime açık tutulacak asgari içeriğin neler olduğu belirlenmiştir.

Adı geçen Yönetmelik'in 6'ncı maddesine göre şirket internet sitesinde; ticaret unvanı, merkezi, yıllık faaliyet raporu, son üç yılın finansal tabloları, denetçi görüşü ile müdürler kurulunun temsile yetkili kişileri ve bunların temsil şekillerini gösterir karar gibi birçok husus zorunlu olarak bulunması gerekli bilgiler arasında sayılmıştır.

Bu düzenleme, bağımsız denetime tabi olan sermaye şirketlerinin şeffaflığı sağlamak ve kamuoyunu bilgilendirmek amacıyla internet sitesi kurmasını zorunlu kılmaktadır. Bu kapsamda, bağımsız denetime tabi olan belediye şirketleri de bu yükümlülüğe tabidir.

Ancak yapılan incelemelerde, belediye şirketinin bağımsız denetime tabi olmasına rağmen, 6102 sayılı Türk Ticaret Kanunu'nun 1524'üncü maddesi kapsamında oluşturulması gereken internet sitesini kurmadığı ve bu yükümlülüğünü yerine getirmediği tespit edilmiştir.

Belediye şirketinin internet sitesi açma yükümlülüğünü yerine getirmemesi, 6102 sayılı Türk Ticaret Kanunu'nun 1524'üncü maddesi ile getirilen şeffaflık ve hesap verebilirlik ilkelerine aykırılık teşkil etmektedir. Şirketin finansal tabloları, genel kurul kararları, faaliyet raporları ve denetim raporları gibi kamuya açık olması gereken bilgiler yayımlanmadığından, şirketin mali durumu ve yönetim faaliyetlerine ilişkin erişilebilirlik kısıtlanmakta, paydaşlar ve kamuoyu yeterli bilgiye ulaşamamaktadır. Bu durum, şirket yönetiminin hesap verebilirliğini zayıflatırken, ayrıca TTK'nın 562'nci maddesi kapsamında şirket yöneticilerine adli para cezası uygulanmasına yol açabilecek hukuki riskler doğurmaktadır.

Kamu idaresi göndermiş olduğu cevapta, Belediye Basın Müdürlüğü ve Bilgi İşlem Müdürlüğü'nden talepte bulunulduğunu ve <https://www.kilis7araliksirketi.com> internet sitesinin açılmış olduğunu bildirmiştir.

Sonuç olarak, belediye şirketinin 6102 sayılı Türk Ticaret Kanunu'nun 1524'üncü maddesi ve ilgili yönetmelik kapsamında internet sitesini oluşturması, gerekli tüm finansal ve yönetsel bilgileri mevzuata uygun şekilde yayımlaması ve şirketin şeffaflık ilkesine uygun hareket etmesini sağlaması gerekmektedir.

BULGU 7: Banka Teminat Mektubunun Muhasebe Kayıtlarında İzlenmemesi

Şirket tarafından teminat olarak alınan banka teminat mektubunun, muhasebe kayıtlarında yer almadığı tespit edilmiştir.

1 Sıra Numaralı Muhasebe Sistemi Uygulama Genel Tebliği'nde, muhasebenin temel kavramlarına, uygulanacak hesap planına ve bu plana ilişkin açıklamalara yer verilmiş olup, bilanço esasına göre defter tutan gerçek ve tüzel kişilerin faaliyetlerinin ve sonuçlarının sağlıklı ve güvenilir biçimde muhasebeleştirilmesi amaçlanmaktadır. Bu kapsamda, temel kavramlardan biri olan tam açıklama kavramı, mali tabloların bu tablolardan yararlanacak kişi ve kuruluşların doğru karar verebilmelerine imkân tanıyacak ölçüde yeterli, açık ve anlaşılır olması gerektiğini ifade etmektedir. Ayrıca, yalnızca mali tablo kalemleriyle sınırlı kalınmayıp, mali tablolarda yer almayan ancak karar alma süreçlerini etkileyebilecek muhtemel olayların da açıklanması gerektiği vurgulanmaktadır.

Aynı Tebliğin ekinde yer alan Tekdüzen Hesap Çerçevesi ve Planında 9. Bölümde Nazım hesaplara yer verilmiştir. Her ne kadar, hesap planında nazım hesapların işleyişi ile ilgili detaylı bilgi verilmesi de temel kavramlar gereği ve nazım hesapların hesap planında yer almalarından dolayı şirketin varlık veya kaynakları arasında yer almayan yükümlülüklerin bu hesaplarda takip edilmesi gerektiği değerlendirilmektedir. Bu çerçevede şirketin doğrudan varlık ve kaynağı olmayan ancak elinde bulundurduğu banka teminat mektuplarının da nazım hesaplar çerçevesinde takip edilmesi gerekmektedir.

Bu kapsamda yapılan incelemede, Şirketin muhafaza ettiği ve komisyon giderine katlandığı 5.500.000,00 TL tutarındaki bankateminat mektubunun muhasebe kayıtlarında yer almadığı görülmüştür.

Kamu idaresi göndermiş olduğu cevapta, ilgili banka teminat mektubunun nazım hesaplara eklenerek muhasebe kaydında izlenmeye başlandığını bildirmiştir.

Sonuç olarak, yukarıda açıklanan muhasebenin temel kavramları gereği Şirket tarafından alınan teminat mektuplarının kayıtlarda tutulması gerekmektedir.

BULGU 8: Avukatlık ve Mali Müşavirlik Hizmet Alımlarının Kamu İhale Kanunu Kapsamı Dışında Yapılması

Şirketin, avukatlık ve mali müşavirlik hizmetlerini ihale veya doğrudan temin usulü uygulamaksızın sözleşme ile temin ettiği tespit edilmiştir.

4734 sayılı Kamu İhale Kanunu’nun “Kapsam” başlıklı 2’inci maddesi uyarınca; belediyelerin doğrudan veya dolaylı olarak birlikte ya da ayrı ayrı sermayesinin yarısından fazlasına sahip bulundukları şirketlerin bu kanun kapsamında olduğu belirtilmiştir.

4734 sayılı Kanunun “Temel İlkeler” başlıklı 5’inci maddesinde, idareler tarafından ihale süreçlerinde saydamlık, rekabet, eşit muamele ve kaynakların verimli kullanımının sağlanması, eşik değerlerin altında kalmak amacıyla mal veya hizmet alımları ile yapım işlerinin kısımlara bölünmemesi ve bu Kanuna göre yapılacak ihalelerde temel ihale usullerinin açık ihale ve belli istekliler arasında ihale usulü olduğu ifade edilmiştir.

Ayrıca Kanun’un 3’üncü maddesinde Kanun’dan istisna olan durumlar, 19’uncu maddesinde ihale usulleri ve 22’nci maddesinde doğrudan temin kapsamında yapılacak alımlar sayılmıştır.

Yukarıda yer verilen mevzuat hükümlerinden anlaşılabacağı üzere 4734 sayılı Kanun’a tabi bir şirketin, istisna kapsamında olmayan alımlarını ihale usulleriyle veya şartları taşıyorsa doğrudan teminle yapması gerektiği görülmektedir.

Yapılan incelemede, 4734 sayılı Kanun’a tabi olmasına rağmen, Şirketin avukatlık ve mali müşavirlik danışmanlık hizmeti alımlarını herhangi bir ihale usulü veya doğrudan temin yöntemi kullanılmaksızın, karşılıklı sözleşme imzalanmak suretiyle gerçekleştirdiği görülmüştür.

Kamu idaresi tarafından verilen cevapta, avukatlık ve mali müşavirlik hizmetlerinin 2025 yılı itibarıyla doğrudan temin usulü ile temin edildiği belirtilmiştir.

Sonuç olarak, 4734 sayılı Kamu İhale Kanunu'nun öngördüğü müeyyidelerle karşı karşıya kalınmaması açısından söz konusu hizmet alımlarının mevzuatta belirtilen usullerle yapılması gerekmektedir.

BULGU 9: Şirketin İşlettiği Kent Lokantasında Stok Takibinin Yapılmaması

Kent lokantasında yemek üretimi için kullanılan gıda malzemeleri ile diğer sarf malzemelerinin giriş ve çıkışlarının sistematik olarak kayıt altına alınmadığı ve bu süreçleri yönetmek amacıyla bir otomasyon sisteminin kurulmadığı tespit edilmiştir.

4734 sayılı Kamu İhale Kanunu'nun "Temel İlkeler" başlıklı 5'inci maddesinde, idarelerin kamu kaynaklarını verimli şekilde kullanmasının esas olduğu belirtilmiştir. Bu doğrultuda, mal ve hizmet alımlarında kaynak kullanımının izlenebilir ve kontrol edilebilir olması, verimlilik ilkesinin gereğidir.

Ancak stok takibinin yapılmaması, malzeme tüketiminin izlenmesini zorlaştırarak maliyet hesaplarının sağlıklı şekilde oluşturulamamasına ve işletmenin gelir-gider dengesinin güvenilir şekilde kontrol edilememesine neden olmaktadır. Ayrıca, günlük yemek üretimi için şirket bütçesinden sürekli olarak malzeme alımı yapılmasına rağmen, tüketim ile satış arasındaki dengenin ölçülememesi kaynak kaybı ve usulsüz kullanım risklerini artırmaktadır.

Bu durumun devam etmesi hâlinde, şirket bütçesinden yapılan harcamaların kontrol edilememesi, gereksiz veya aşırı malzeme tüketimi nedeniyle maliyetlerin artması, gelir-gider dengesinin bozulması ve işletme kârlılığının olumsuz etkilenmesi gibi riskler ortaya çıkabilecektir. Ayrıca, stokların takip edilmemesi; eksik veya fazla malzeme alımı gibi planlama hatalarına ve gıda güvenliği açısından olumsuzluklara yol açabilecektir.

Bu nedenle, kent lokantasında kullanılan malzemelerin giriş ve çıkışlarını izleyebilecek bir stok otomasyon sisteminin kurulması ve düzenli olarak işletilmesi gerekmektedir.

BULGU 10: Belediye Bütçesinden Maaşları Ödenen Şirket Personelinin Spor Kulübünde Görevlendirilmesi

Maaşları belediye bütçesinden ödenen şirket personelinden 8 kişinin, Kilis Belediyespor'da görevlendirildiği tespit edilmiştir.

6102 sayılı Türk Ticaret Kanunu'nun 16'ncı maddesinde; kendi kuruluş kanunları gereğince özel hukuk hükümlerine göre yönetilmek veya ticari şekilde işletilmek üzere Devlet,

il özel idaresi, belediye ve köy ile diğer kamu tüzel kişileri tarafından kurulan kurum ve kuruluşların da tacir sayılacağı belirtilmiştir.

Aynı Kanun’un “Tacir olmanın hükümleri” başlıklı 18’inci maddesinde, her tacirin, ticaretine ait bütün faaliyetlerinde basiretli bir iş adamı gibi hareket etmesi gerektiği; “Özen ve bağlılık yükümü, rekabet yasağı” başlıklı 626’ncı maddesinde ise müdürler ve yönetimle görevli kişilerin görevlerini tüm özeni göstererek yerine getirmesi gerektiği ve şirketin menfaatlerini, dürüstlük kuralı çerçevesinde, gözetmekle yükümlü olduğu ifade edilmiştir.

Yapılan incelemelerde, maaşları belediye bütçesinden ödenen şirket personelinin 8 kişinin, Kilis Belediyespor bünyesinde şoförlük, aşçılık gibi görevlerde istihdam edildiği; bunlardan 4’ü için görevlendirme yazısı bulunduğu, diğer 4 personelin ise herhangi bir yazılı görevlendirme olmaksızın fiilen bu görevlerde çalıştığı tespit edilmiştir.

Belediye bütçesinden maaş ödenen şirket personelinin, belediye şirketi dışında bir spor kulübünde görevlendirilmesi, kamu kaynaklarının mevzuata aykırı şekilde kullanılması anlamına gelmektedir. Şirket faaliyetleriyle ilgisi bulunmayan bu görevlendirme, kamu yönetiminde hesap verebilirlik ve hukuka uygunluk ilkeleriyle bağdaşmamaktadır. Belediye şirketleri, kuruluş amaçları doğrultusunda faaliyet göstermeli ve istihdam ettikleri personeli yalnızca kendi görev alanları içinde değerlendirmelidir.

Kamu idaresi tarafından verilen cevapta, Kilis Belediyespor’un kullandığı tesislerin belediyeye ait olduğu ve söz konusu personelin bu tesislerin bakım ve işletilmesi kapsamında görevlendirildiği ifade edilmiştir. Ancak bulguda da belirtildiği üzere, belediye şirketi personelinin doğrudan spor kulübünün faaliyetlerine yönelik işler (örneğin şoförlük, aşçılık gibi) yürüttüğü, bu görevlerin şirketin faaliyet alanıyla doğrudan bir ilgisinin bulunmadığı tespit edilmiştir.

Bu çerçevede, belediye bütçesinden ödeme yapılan personelin, şirket faaliyetleri dışında herhangi bir alanda görevlendirilmesine son verilmesi gerekmektedir.

T.C. SAYIŞTAY BAŞKANLIĞI

06520 Balgat / ANKARA

Tel: 0 312 295 30 00; Faks: 0 312 295 48 00

e-posta: sayistay@sayistay.gov.tr

<https://www.sayistay.gov.tr>